Finansregionrådet
Aida Hadžialić (S)

INTERPELLATIONSSVAR
2025-06-04

RS 2025-0520

Svar på interpellation 2025:45 av Amelie Tarschys Ingre (L) om Region Stockholms beredskapsarbete

Amelie Tarschys Ingre har i sin interpellation ställt följande fråga:

Hur många tjänster är idag avsatta för arbete med civil beredskap inom Region Stockholm, vilken typ av kompetenser omfattar tjänsterna och hur ser fördelningen ut mellan olika förvaltningar och funktioner?

Som svar vill jag anföra följande:

Inledningsvis vill jag tacka Amelie Tarschys Ingre för att hon lyfter en högaktuell fråga som också är högt prioriterad av Mittenkoalitionen. Vi befinner just nu i det allvarligaste säkerhetspolitiska läget sedan andra världskriget, som därtill är väldigt osäkert och snabbt föränderligt. Detta ställer höga krav på vår organisation.

Samtliga nämnder har enligt reglemente ett ansvar att säkerställa förmågan att bedriva samhällsviktig verksamhet under fredstida kriser och höjd beredskap. Det bedrivs ett intensivt arbete på bred front i regionen för att stärka våra verksamheters motståndskraft och förbereda regionen för olika typer av påfrestningar, bland annat kopplat till krisberedskap, katastrofmedicinsk beredskap och civilt försvar.

Det kan dock bli delvis missvisande att prata om ett exakt antal tjänster på grund av att ”beredskapsarbete” innehåller många dimensioner och att arbetet i hög utsträckning bedrivs tvärprofessionellt. Det pågår flera stora arbeten inom regionens verksamhetsområden som syftar till att stärka förmågan i vardagen. Dessa arbeten kategoriseras sällan som ”beredskapsarbeten” men bidrar dock ofta till en stärkt förmåga vid påfrestningar och är värda att ha i åtanke i besvarandet av frågan för att synliggöra hur hela organisationen på olika sätt bidrar till att stärka regionens motståndskraft.

Att i praktiken stärka regionens förmåga att hantera olika påfrestningar och få faktisk effekt i våra verksamheter är något som måste göras på bred front, vilket innebär att en mängd olika kompetenser involveras i arbetet. Precis som frågeställaren framhåller behöver frågan genomsyra hela organisationen. Funktioner med huvudsaklig inriktning mot krisberedskap, katastrofmedicinsk beredskap och civilt försvar samarbetar kontinuerligt med representanter från både andra stödverksamheter och regionens kärnverksamheter. En stor och viktig del av arbetet för att stärka regionens motståndskraft i vardagen samt inför fredstida kriser och ytterst krig sker

genom andra funktioner – till exempel alla nivåer av chefer, projektledare, chefläkare, driftstrateger, med flera.

Det finns ett antal resurser på förvaltningar och berörda bolag vars huvudsakliga arbetsuppgift är att stödja, planera och driva arbetet med krisberedskap och civilt försvar. Inom hälso- och sjukvården ingår även katastrofmedicinsk beredskap i den uppställningen. Det är inte ovanligt att dessa sakområden rent organisatoriskt samlas i en gemensam avdelning/enhet/funktion tillsammans med olika säkerhetsfrågor. En specifik tjänst kan därmed omfatta arbete med frågor inom både säkerhetsområdet och beredskapsområdet- och i vissa fall även med uppgifter inom andra områden. Hur förvaltningar och bolag har valt att organisera sig skiljer sig åt givet att behoven inom respektive förvaltning, och verksamheterna man stödjer, ser olika ut. Uppskattningsvis handlar det om allt från ett par tjänster med specifik beredskapsinriktning till ett tiotal beroende på förvaltningens/bolagets uppdrag och behov. På regionledningskontoret arbetar ett trettiotal personer med beredskap och säkerhet ur ett mer regionövergripande perspektiv som sin främsta uppgift.

De som arbetar mer specifikt med säkerhet och beredskap kan exempelvis ha följande kompetenstyper: krisberedskap, risk- och sårbarhetsanalys, kontinuitetshantering, krisledning, utbildning, övning, civilt försvar och det svenska beredskapssystemet, katastrofmedicinsk beredskap, säkerhet, verksamhetsskydd, informationssäkerhet, säkerhetsskydd, brandskydd, personskydd/medarbetarskydd och välfärdsbrott. Utöver detta besitter flera funktioner kompetens utanför området men som är av relevans för arbetet, exempelvis projektledning, offentlig förvaltning, medicinsk kompetens med mera.

Slutligen vill jag framhålla att en utredning genomfördes under den gångna vintern för att kartlägga hur arbetet med säkerhet och beredskap inklusive katastrofmedicinsk beredskap styrs, leds och utförs inom den egenägda vårdproduktionen. Syftet var att identifiera utvecklingsområden för ökade samverkansvinster, bättre kostnadseffektivitet och kostnadskontroll samt en högre nivå av regelefterlevnad. Utredningen beaktade särskilt organisering, kompetens, arbetssätt och styrsignaler samt forum för intern och extern samverkan. Utredningen har resulterat i ett antal åtgärder, däribland att likrikta den egenägda vårdens organisering och kompetensprofiler inom frågorna.

Sammantaget är området av högsta vikt, men också så komplext och integrerat med den löpande verksamheten att det inte helt går att särredovisa.

Därmed anser jag interpellationen besvarad.

Stockholm den 4 juni 2025

Aida Hadžialić